

L. Podgoriški.
Dolenjsko.

Kov. Glasnik VIII. 1862. 239. 240.
O Belouški (belo + v + a žbka)

329/50

Sploh mislijo o belouški, da krave molze. Če krava o piše prišedri vsaki manj mleka da kot navadno, bžj obkivijo belouško, da jo je sesala. Krava neki kadar jo krava molze ali sesa, stoji kakor bi bila vzdana, in domišljijep si; zato živini dobro de. In te napčne misli so krive, da kmet s takim vesljen obije vsako kačo brez razločka. Prav vesel in ponosen je, kdor jo ugonbi. Videl jo, če jo le more, oben na kak grm, ali kam drugam od tal, da jo vidiyo mimo gre-
dca, pa tudi kaj rad pripoveduje, da jo je zasledil.

Pravili in z nekako gotovostjo so mi trdili, da kača (menda belo-
ška, ker jej mleko tako diši) dokajkrat spijocemu človeku zleze
skoz usta po grlu v želodec, in da je ni moč drugače iz njega spraviti,
kakor da se portar pred takega človeka latovca mleka, v katero
potem kača izlere iz želodca.

Je v naši vasi živo-star mož. Ta mi je pripovedoval, da je nekdy
zlezla kača v želodec neki romarici, ki je počivala pred njezovohižo
na knalu med tim, ko je spala in konela na drovenih goléh.
Djal je, da jej je bilo čudno mozgo v želodecu. Sprva ni vedela
od kod to in kaj pomeni. Kmalo pa je sošed uganil, da je gotovo
kača prišla vanj, in taka je tudi čila, je djal starček. Stihla
so, kakor sem zgorej rekel, in spravila se je kača iz čene.